

“मीठे बच्चे- सत्य सुनाउनेवाला एक बाबा हुनु हुन्छ, त्यसैले बाबाबाटै सुन, मनुष्यबाट होइन। एक बाबाबाट सुन्नेवाला नै जानी हो।”

प्रश्न:- जो आत्माहरू आफ्नो देवी-देवता घरानाका हुन्, उनीहरूको मुख्य लक्षण के हुन्छ?

उत्तर:- उनीहरूलाई यो ज्ञान धेरै राम्रो र मीठो लाग्छ। उनीहरू मनुष्य मतलाई छोडेर ईश्वरीय मतमा चलन थाल्छन्। बुद्धिमा आउँछ- श्रीमतले नै हामी श्रेष्ठ बन्छौं। अहिले यो पुरुषोत्तम संगमयुग चलिरहेको छ, हामी नै उत्तम बन्नु छ।

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरू! आत्म-अभिमानि भव। देहको अभिमान छोडेर आफूलाई आत्मा सम्झ। यो पनि जान्दछौं परमात्मा एक हुनु हुन्छ। ब्रह्मालाई परमात्मा भनिदैन। ब्रह्माको ८४ जन्मको कहानी तिमीलाई थाहा छ। उनको यो अन्तिम जन्म हो। मलाई आउनु पनि यसमा नै पर्छ, जसले पूरा ८४ जन्म लिएको छ, उसलाई नै बताउँछु। तिमीले ८४ जन्मलाई जान्दैनौ, मैले नै तिमीलाई बताउँछु। पहिले-पहिले तिमी यस्ता देवी-देवता थियौ। अहिले त्यस्तै बन्नको लागि फेरि पुरुषार्थ गर्नु छ। पुनर्जन्म त पहिलो जन्म देखि नै सुरु हुन्छ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- म जो तिमीलाई सुनाउँछु, त्यो सही (राइट) हो। बाँकी जे जति तिमीले सुनेका छौ, त्यो हो गलत। मलाई भन्छन्- झुथ, सत्य बोल्नेवाला। म सत्य धर्मको स्थापना गर्न आउँछु। भनिन्छ- सच तो बिठो नच अर्थात् सच्चा छौ भने खुशीमा डान्स गर। यो हो ज्ञान डान्स। उनीहरूले कृष्णलाई देखाउँछन्- मुरली बजाए, रास गरे। उनी हुन् सच खण्डको मालिक। तर यिनलाई पनि बनाउनेवाला को? सत्यखण्डको स्थापना गर्नेवाला को? त्यो हो सच खण्ड, यो हो झूट खण्ड। भारतवर्ष सत्यखण्ड थियो, जब यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो, त्यस समय अरु कुनै खण्ड थिएन। मनुष्यले यो जान्दैनन्, स्वर्ग कहाँ छ? कोही मर्यो भने भन्छन्- स्वर्गवासी हुनुभयो। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- तिमी उल्टो बनेका छौ। मायाको अधीन भएका छौ। अहिले तिमीलाई बाबा आएर सुल्तो बनाउनु हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- भक्तहरूलाई भक्तिको फल दिनेवाला हुनु हुन्छ भगवान्। अहिले सबै भक्तिमा छन्। जति पनि शास्त्र आदि छन्, सबै हुन् भक्ति मार्गका। यो गीत गाउँनु आदि सबै हुन् भक्ति मार्ग। ज्ञान मार्गमा भजन हुँदैनन्। तिमीलाई थाहा छ- हामीलाई आवाज भन्दा पर जानु छ, फर्केर जानु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू! मुखबाट हे भगवान् पनि कहिल्यै नभन्नु। यो पनि भक्तिमार्ग हुन जान्छ। कलियुगको अन्त्यसम्म भक्तिमार्ग चल्छ। अहिले यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग, जब बाबा आएर ज्ञानद्वारा तिमीहरूलाई उत्तम पुरुष बनाउनु हुन्छ। तिमी एक ईश्वरीय मतमा चल। जो ईश्वरले भन्नुहुन्छ त्यो हो सत्य। बाबा मनुष्य तनमा आएर सुनाउनु हुन्छ- तिमी कति समझदार थियौ, अहिले कति बेसमझ बनेका छौ। तिमी गोल्डन एजमा थियौ, अहिले आइरन एजमा आएका छौ। यहाँका जो हुन् उनलाई यो ज्ञान धेरै राम्रो लाग्छ। यहाँकालाई मीठो लाग्छ। यी बाबा स्वयं पनि गीता पढ्थे। बाबा मिलेपछि सबै कुरा छोडिदिए। गुरु पनि धेरै बनाए। बाबाले भन्नुभयो- यी सबै भक्ति मार्गका गुरुहरू हुन्। ज्ञान मार्गको गुरु म एकै हुँ। ज्ञान जब मद्वारा सुन्छन् तब उनीहरूलाई जानी भन्न सकिन्छ। बाँकी सबै हुन् भक्ति। श्रीमत नै श्रेष्ठ हो, बाँकी सबै हुन् मनुष्य मत, यो हो ईश्वरीय मत। त्यो हो रावण मत, यो हो भगवानको मत। भगवानुवाच- तिमी कति महान् भाग्यशाली छौ, त्यसैले तिम्रो हीराजस्तै जन्म अहिले छ। औंठीमा पनि हीरा बीचमा राख्छन्। मालामा माथि फल हुन्छ, फेरि मेरु। नाम पनि छ आदम बीबी (ब्रह्मा-सरस्वती)। तिमीहरू मम्मा-बाबा भन्छौ। आदि देव र आदि देवी, यिनीहरू हुन् संगमका। संगमयुग नै सबै भन्दा उत्तम हो। यतिबेला नै दैवी राज्यको स्थापना भइरहेको छ। तिमी बच्चाहरूलाई १६ कला सम्पूर्ण यहाँ बन्नु छ। पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउन बाबा आउनु हुन्छ। यस दुनियाँको समय अवधि कति हो- यो पनि तिमी बच्चाहरू बाहेक अरु कसैले जान्दैनन्। लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्। यी सबै हुन् झूटा कुरा। झूटो माया, झूटो काया... भनिन्छ। सच्चा-सच्चा हो नै नयाँ दुनियाँ। यो हो झूटो खण्ड। फेरि झूट खण्डलाई सत्यखण्ड बनाउने काम बाबाको नै हो। बाबा भन्नुहुन्छ- भक्ति मार्गमा जे जति पढेका छौ, त्यो सबै भूल। यो हो तिम्रो बेहदको वैराग्य। उनीहरू त केवल घरबार छोडेर फेरि यही दुनियाँमा, जङ्गलमा जान्छन्। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। किन भनेर प्रश्न उठ्दैन। यो त बनिबनाउ खेल हो। तिमी बच्चाहरूलाई बाबा सम्झाउनु हुन्छ, यस्तो-यस्तो हुन्छ। अरु जति पनि धर्मवालाहरू छन् उनीहरू स्वर्गमा आउन सक्दैनन्। बौद्ध घराना, क्रिश्चियन घराना कोही पनि स्वर्गमा आउँदैनन्। उनीहरू पछि आउँछन्। पहिलो-पहिलो छ दैवी राज्य, फेरि इब्राहम, बुद्ध, क्राइस्ट आएर आफ्नो धर्म

स्थापना गर्छन्। बाबा पुरुषोत्तम संगमयुगमा आएर यो दैवी राज्य स्थापना गर्नुहुन्छ।

कोही पनि आत्मा आउन त गर्भमा नै आउँछ। सानो बच्चा नै ठूलो हुन्छ। शिवबाबा त सानो-ठूलो हुनु हुन्न। न उहाँ गर्भबाट जन्म लिनु हुन्छ। बुद्धको आत्माले प्रवेश गर्यो, बुद्ध धर्म पहिले त हुँदैन। अवश्य यहाँको कुनै मनुष्यमा प्रवेश गर्नेछ। फेरि गर्भमा अवश्य जान्छ। बुद्ध धर्म एकले नै स्थापना गरे फेरि उनीपछि अरु आउँदै गए। फेरि वृद्धि हुँदै गयो। जब लाखौं हुन्छन् तब राज्य चल्छ। बौद्धीहरूको पनि राज्य थियो, बाबा सम्झाउनु हुन्छ, यी सबै पछि आउँछन्। उनीहरूलाई गुरु भनिदैन। गुरु एउटा हुन्छन्। उनीहरू आफ्नो धर्म स्थापना गरेर तल आउँछन्। बाबाले सबैलाई माथि पठाउनु भएको थियो फेरि मुक्तिधामबाट एक-एक गरेर तल आउँछन्। तिमी पनि जीवनमुक्तिबाट तल आउँछौ। त्यसैगरी उनीहरू पनि मुक्तिबाट तल आउँछन्। उनीहरूको के महिमा। ज्ञान त त्यस समयमा प्रायः लोप हुन्छ। बाबा ज्ञान दिनु हुन्छ गति सद्गतिको लागि। गर्भमा आउनु हुन्न, यसमा बस्नु भएको छ, यिनको अर्को नाम छैन। अरुको शरीरको नाम छ। उहाँ हुनु हुन्छ नै परम आत्मा। उहाँ ज्ञानको सागर हुनु हुन्छ। यो ज्ञान पहिले आदि सनातन देवी-देवता धर्मवाला आत्माहरूलाई मिल्छ किनकि उनीहरूलाई नै भक्तिको फल मिल्नु छ। भक्ति तिमीहरूले नै सुरु गर्छौ। तिमीलाई नै फल दिन्छु। बाँकी अरु सबै हुन् बाइप्लाट। उनीहरूले ८४ जन्म पनि लिँदैनन्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमी अब देही-अभिमानि बन। त्यहाँ पनि सम्झन्छन्, एक शरीर छोडेर अर्को लिनेछु, दुःखको कुरा हुँदैन। विकारको कुरा हुँदैन। विकार हुन्छ रावण राज्यमा। त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ। तिमी सम्झाउँछौ फेरि पनि मान्दैनन्। कल्प पहिले जस्तै जसले मान्छन्, उनीहरूले नै पद पाउँछन्, जसले मान्दैनन् उनीहरूले पाउँदैनन्। सत्ययुगमा सबै पवित्र, सुख, शान्तिमा रहन्छन्। सबै मनोकामनाहरू २१ जन्मको लागि पूरा हुन्छन्। सत्ययुगमा कुनै कामना हुँदैन। अनाज आदि सबै कुरा अथाह मिल्छ। यो मुम्बई पहिले थिएन। देवताहरू नै निलो जमिनमा रहँदैनथे। मीठा नदीहरू थिए, त्यहाँ देवताहरू थिए। मनुष्य थोरै थिए, एक-एकलाई धेरै जमिन हुन्छ। देखाउँछन्— सुदामाले दुई मुठी चामल दिए, महल मिल्यो। मनुष्यले दान पुण्य गर्छन् ईश्वर अर्थ। के उहाँ भिखारी हुनु हुन्छ र? ईश्वर त दाता हुनु हुन्छ। सम्झन्छन्— ईश्वरले अर्को जन्ममा धेरै दिनु हुन्छ। तिमी दुई मुठी दिन्छौ, नयाँ दुनियाँमा धेरै कुरा लिन्छौ। सबैलाई शिक्षा मिलोस् भनेर तिमी खर्च गरेर सेवाकेन्द्र आदि बनाउँछौ। आफ्नो धन खर्च गर्छौ फेरि राजाई पनि तिमीले नै लिन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले नै तिमीहरूलाई आफ्नो परिचय दिन्छु। कसैलाई मेरो परिचय थाहा छैन। नत म कुनै तनमा आउँछु। म आउँछु नै एक पटक। जब पतित दुनियाँलाई परिवर्तन गर्नु पर्छ। म हुँ नै पतित-पावन। मेरो पार्ट नै संगमयुगमा छ, त्यो पनि ठीक समयमा आउँछु। शिवबाबा यिनमा कहिले प्रवेश गर्नुहुन्छ, यो तिमीलाई कहाँ थाहा छ र? कृष्णको तिथि, मिति, मिनेट, घडी लेख्छन्। उहाँको कुनै मिनेट आदि निकाल्न सकिँदैन। यी ब्रह्माले पनि जान्दैनन्। जब ज्ञान सुनाउनुभयो तब थाहा भयो। आकर्षण हुन्छ। यिनमा त खिया लागेको थियो। जब परमपिता परमात्माले प्रवेश गर्नुभयो तब तिमीहरूलाई आकर्षण भयो र तिमीहरू भागेर आयौ। तिमीहरूले कुनै पनि चिन्ता गरेनौ। बाबा भन्नुहुन्छ— म त सम्पूर्ण पवित्र हुँ। तिमी आत्माहरूमा खिया लागेको छ, अब त्यो कसरी निस्कन्छ? ड्रामामा सबै आत्माहरूलाई आ-आफ्नो पार्ट मिलेको छ। यो धेरै सूक्ष्म कुरा हो। आत्मा कति सानो छ। दिव्य दृष्टि विना उसलाई कसैले देख्न सक्दैन। बाबा आएर तिमीहरूलाई ज्ञानको तैस्रो नेत्र दिनु हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— हामी आत्माहरूलाई नै बाबाले पठाउनु हुन्छ। भक्ति मार्गमा त आँटामा नून जति ज्ञान छ। जसरी भगवानुवाच शब्द ठीक छ, फेरि कृष्ण भनेपछि गलत हुन्छ। मनमनाभव शब्द ठीक छ तर अर्थ बुझ्दैनन्। म एकलाई शब्द ठीक छ। यो हो गीताको युग। भगवान् यस समयमा नै यस रथमा आउनु हुन्छ, उनीहरूले घोडा गाडी देखाएका छन्। यसमा कृष्ण बसेका छन्। केही पनि बुझ्दैनन् यो बेहदका बाबाको घर हो। बाबा सबै बच्चाहरूलाई २१ जन्मको लागि स्वास्थ्य-सम्पत्ति-खुशी दिनु हुन्छ। यो पनि अनादि अविनाशी बनिबनाउ ड्रामा हो। कहिले सुरु भयो, भन्न सकिँदैन। चक्र घुमि नै रहन्छ। यस संगमको बारेमा त कसैलाई थाहै छैन। बाबा बताउनु हुन्छ, यो ड्रामा ५ हजार वर्षको हो। आधामा सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी, आधामा अर्थात् २५०० वर्षमा बाँकी अरु सबै धर्महरू। तिमीलाई थाहा छ— सत्ययुगमा हुन्छ नै निर्विकारी दुनियाँ। तिमीले अहिले योगबलबाट विश्वको राजाई लिइरहेका छौ। क्रिश्चियनहरू स्वयंले सम्झन्छन्, हामीलाई कसैले प्रेरणा दिइरहेको छ, जसकारण हामी विनाशको लागि यी सबै कुरा बनाउँछौ। भन्छन्, हामी यस्ता बमहरू बनाउँछौ जसले एउटा दुनियाँ त के १० दुनियाँ खतम गर्न सक्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म स्वर्ग स्थापना गर्न आएको छु। बाँकी विनाश त यिनीहरूले गर्नेछन्। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति मात-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी

बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बेहदको वैरागी बनेर जे जति कुरा अहिलेसम्म भक्तिमा पढेका वा सुनेका छौं, त्यो सबै भुल। एक बाबाबाट सुनेर, उहाँको श्रीमतद्वारा स्वयंलाई श्रेष्ठ बनाउनु छ।

२) जसरी बाबा सम्पूर्ण पवित्र हुनु हुन्छ, उहाँमा कुनै खिया छैन। यस्तो पवित्र बन्नु छ। ड्रामाको हर पार्टधारीको एक्जुरेट पार्ट छ, यस गुप्त रहस्यलाई पनि बुझेर अगाडि बढ्दै जाऊ।

वरदान:- अविनाशी बेहदको अधिकारको खुशी रनशाद्वारा सदा निश्चिन्त भव दुनियाँमा धेरै मेहनत गरेर अधिकार लिन्छन्, तिमीलाई विना मेहनत अधिकार मिल्यो। बच्चा बन्नु अर्थात् अधिकार लिनु। “वाह! म श्रेष्ठ अधिकारी आत्मा”, यो बेहदको अधिकारको नशा र खुशीमा रह्यौ भने सदा निश्चिन्त रहने छौ। यो अविनाशी अधिकार निश्चित छ। जहाँ निश्चित छ त्यहाँ निश्चिन्त हुन्छ। आफ्ना सबै जिम्मेवारीहरू बाबालाई दियौ भने सबै चिन्ताहरूबाट मुक्त हुनेछौ।

स्लोगन:- जो उदारचित्त, विशाल दिलवाला छ, ऊ नै एकताको आधार हो।

सूचना:-आज बाबा मिलनको दिन हो।